

حمله نظامی قدرتهای امپریالیستی به کشور لیبی را شدیداً محکوم میکنیم

روز هفدهم مارچ 2011 شورای امنیت ملل متحد قطعنامه شماره 1973 را برای اعمال منطقه ممنوع پرواز بر فضای لیبی و ظاهرأ بمنظور «حفاظت» از جان غیر نظامیان رابه تصویب رساند. اما با در نظر داشت ماهیت ارتجاعی و ضد مردمی این سازمان و سابقه آن با تصویب چنین قطعنامه های اسارت آور مبنی بر صدور جواز برای قدرتهای امپریالیستی در حمله نظامی به آن کشورهای تحت سلطه که مورد هدف آنهاست؛ این قطعنامه نیز دارای ماهیت ضد مردمی و تجاوزکارانه علیه کشور و خلق لیبی است. دیده شد که روز 18 مارچ ماشینهای گول پیکر نظامی امپریالیستهای امریکائی، فرانسوی، انگلیسی و کانادائی حرکت افتادند و چون کرگسهای لاشخور بسوی دریای مدیترانه در مرز لیبی جمع شدند تا بر این طعمه جدید (منابع نفت لیبی) حمله کنند. در این حمله نظامی رژیم های نوکر آنها از کشورهای عربی نیز آنها را کمک مالی و نظامی می کنند. روز 19 مارچ طیارات جنگی فرانسه و انگلیس و دستگاه های پرتاب موشک کروزامریکا اولین حمله نظامی را بر کشور لیبی آغاز کردند. در همین روز دولت امریکا ادعا کرد که با فیر 112 موشک کروزامریکا بر کشور لیبی بیست هدف نظامی در ساحل شمالی لیبی را نابود کرده است. بعد از آغاز این حملات وحشیانه و آتشباری بر خلق لیبی رهبران کشورهای امپریالیستی در پیمان ناتو بشمول سرمنشی ملل متحد جامهای "پیروزی" شان را در قصر الیزه فرانسه بلند کرده و آغاز این تجاوز جنایتکارانه را بر خلق لیبی بهمد یگرتبریک گفتند. در حالیکه سران امپریالیست و خون آشام نانوردور میز شامیه شان در این قصر قهقهه میزدند طیارات فرانسوی و انگلیسی از هوا و موشکهای کروزامریکا از زمین بر مردم لیبی آتش می باریدند و ده ها هزار نفر از مردم لیبی هراسان و وحشت زده خانه های شان را ترک کرده و بطرف مرز کشور مصر فرار می کردند. اینست نیرنگبازی و شیدادی امپریالیستها و مرتجعین که مدعی اند مردم لیبی را در برابر طیارات معمر قذافی «حفاظت» می کنند! در همین روز طیارات فرانسوی و انگلیسی پایگاه های دفاع هوائی لیبی و برخی اهداف زمینی دیگر را بمباران کردند. روزیکشنبه دولت امریکا اعلام کرد که 17 فروند طیاره جنگی امریکا پایگاه هوائی اصلی لیبی را بمباران کردند. و 15 طیاره جنگی فرانسه مناطق مختلفی از لیبی را بمباران نمودند. تلویزیون لیبی از کشته شدن 48 نفر در این روز خبر داد.

با تمام تبلیغات گمراه کننده ای که مطبوعات و رسانه های امپریالیستی براه انداخته اند که امریکا و ناتو برای «حفاظت» از جان غیر نظامیان به لیبی رفته اند؛ خوشبختانه که امروز اکثریت مردم جهان اهداف و مقاصد غارتگرانه آنها را در لیبی درک می کنند. مردم جهان و نیروهای مترقی بخوبی می دانند که این امپریالیستهای جنایتکار و غارتگر احساس نیکی نسبت به خلق لیبی و دیگر خلقهای جهان ندارند بلکه این بوی نفت است که آنها را به لیبی کشانده است. تاریخ سرمایه داری و امپریالیسم با خون و جنایت علیه بشریت رقم خورده است و " از هر سلول سرمایه خون می چکد". امروز این وظیفه تمام نیروهای انقلابی و مترقی و خلقهای آزادیخواه جهان و بشریت مترقی است که تجاوز به خاک لیبی را بطور گسترده محکوم کرده و کارزار مبارزه وسیع افشاگرانه را علیه تجاوز و جنایات امپریالیستهای امریکائی، فرانسوی، انگلیسی، کانادائی و همه امپریالیستهای جنایتکار در جهان براه اندازند.

اگر رهبران کشورهای امپریالیستی روسیه و چین جهت فریب مردمان کشورهای شان و انحراف افکار عامه جهان به این قطعنامه رأی منفی داده اند یک جهت مسئله است، اما از اینکه آنرا ویتون کردند و در حقیقت راه را برای دیگر قدرتهای امپریالیستی در حمله به لیبی باز گذاشتند، خود شان شریک جرم امپریالیستهای مهاجم اند. اینها این اقدام رأی منفی را بخاطر خلق لیبی انجام نداده اند، این دولتهای امپریالیستی نیز از دشمنان عمده خلق لیبی و خلقهای جهان هستند.

مسئله دیگر؛ از اینکه از همان آغاز مبارزات مسلحانه خلق لیبی علیه رژیم استبدادی و ضد مردمی قذافی؛ وزرا، جنرالها و دیپلوماتهای عالی رتبه دولت قذافی و سران قبایل در لیبی در رأس مبارزات مردم لیبی قرار گرفتند، خبر خوبی برای آینده مبارزات خلق لیبی نبود. با آنها امید میرفت که در درازمدت و تکامل

کیفی این مبارزات، مردم بپاخاسته لیبی بیشتر آگاه شوند و باین درک برسند که بتواند رهبری انقلابی خود را انتخاب کنند. اما جریان تحولات اخیر و درخواست پیاپی "رهبران" جنگ مردم از قدرتهای امپریالیستی مبنی بر اعمال یک منطقه ممنوعه بر فضای لیبی و تخریب پایگاه های هوایی و مراکز مهم ارتش قذافی، خود جدی بودن این خطر را نمایان ساخت. دومین علامت نامیمون آن در ولایت بنغازی و دیگر شهرهای لیبی تحت کنترل نیروهای مردمی در شب بعد از تصویب قطعنامه شورای امنیت ملل متحد ظاهر گردید که مردم به جشن و سرور و پایکوبی پرداخته و با فیرهای هوایی شادمانه از آن استقبال کردند. اما فردای آن، فضای رعب و وحشت و جریان فراراندوه بار هزاران نفر از بنغازی و دیگر شهرهای لیبی نشان داد که مردم لیبی دچار خوشی و سرور کاذب شده بودند و نتوانستند عواقب سوء حمله نظامی قدرتهای امپریالیستی به خاک شانرا پیش بینی کنند. از روی ساده اندیشی و تلقین "رهبران" شان فکرمی کردند و یا فکرمی کنند که امپریالیستهای امریکائی و اروپائی واقعاً برای نجات آنها به لیبی حمله کرده اند. قبل از همه با تجاربی که خلقهای افغانستان و عراق و نیروهای مترقی و انقلابی دارند، در آینده سرنوشتی بهتر از آنها در انتظار مردم لیبی نخواهد بود. بخشهای زیادی از مردم عوام افغانستان در آستانه تهاجم نظامی امریکا و ناتو بر افغانستان تا حدی خوشبین بودند و ساده انگارانه تصویری کردند که امریکا و ناتو آنها را از زیر فشار رژیم قرون وسطائی طالبان نجات خواهند داد و شرایط زندگی و فضای امنیتی در کشور بهبود خواهد یافت. همچنین مردم عراق آخرین روزی که مجسمه صدام حسین در چاههای بغداد راپائین می آوردند و به جشن و سرور می پرداختند، فکرمی کردند که بعد از سقوط رژیم صدام توسط امپریالیستها در آینده چه سرنوشت سیاسی و چه وضعیت اجتماعی و اقتصادی خواهند داشت.

تا زمانی که مردم افغانستان، عراق و اکنون خلق لیبی و همه خلقهای تحت ستم و استثمار جهان این را درک نکنند که خودشان باید خود و میهن خود را از شر طبقات حاکم ارتجاعی و سلطه امپریالیستها نجات دهند، وضع آنها بر همین منوال خواهد بود. حال خلقهای لیبی تحت سلطه امپریالیستهای امریکائی و اروپائی با ویادون رژیم قذافی، روزهای خوشی را پیش روی نخواهند داشت. این فقط خلقهای لیبی اند که میتوانند حاکمیت طبقات ارتجاعی تحت رهبری رژیم قذافی و تسلط امپریالیسم (در شرایط کنونی سلطه ائتلافی از امپریالیستهای خونخوار) را سرنگون کنند و بر سرنوشت شان حاکم گردند. برای رسیدن به چنین هدفی مردم لیبی خاصتاً روشنفکران مردمی باید این حقیقت را درک کنند که بدون داشتن حزب انقلاب پرولتری و ارتش انقلابی تحت رهبری آن به آزادی و دموکراسی واقعی نخواهند رسید.

مرگ بر امپریالیستهای تجاوزگرا امریکائی و اروپائی!
مرگ بر امپریالیسم و ارتجاع بین المللی!
پیروز باد مبارزات انقلابی خلقهای جهان!

20 مارچ 2011
(پیام آزادی)